

RIIGI TEATAJA

Nr. 69.

17. augustil 1934.

Nr. 69.

- Art. 587. Aktsiisimaksu seaduse täiendamise seadus.
588. Teraviljaturu korraldamise seadus.
589. Maanteede seaduse muutmise seadus.
590. Sadamamaksude seaduse muutmise seadus.
591. Õppeasutistes riigikaitsealise kasvatus- ja õpetuse korraldamise määrus.
592. Maanteede ja sildade jaoks riigimetsadest antavate metsamaterjalide hinna määrus.
593. Teadaanne Eesti-Läti veterinaarkonventsiooni jousseastumisest.

587. Aktsiisimaksu seaduse täiendamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 10. augustil 1934.

Aktiisimaksu seadust (VSK V k.) täiendatakse § 1127¹ järgmises redaktsioonis:

§ 1127¹. Süüdlasest selles, et ta sellekohase loa hoidis või tarvitas alkoholist jooki seltsi, ühingu, klubi või muu koondise ruumis, kus puudus luba alkoholist jookidega kohaltarvitamiseks kaubelda, karistatakse: rahatrahviga mitte üle saja krooni.

Leitud alkoholid joogid konfiskeeritakse.

Tallinnas, 10. augustil 1934.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majanduseminister.

588. Teraviljaturu korraldamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 10. augustil 1934.

§ 1. Rukki ja rukkijahu ning nisu ja nisujahu sissevedu Eestisse on riigi ainuõigus. Seda õigust võib kasutada Vabariigi Valitsus ainult juhul, kui kodumaal kasvatatud rukkist või nisust ei jätku siseturu varustamiseks, kusjuures sissevedu võib toimuda kas vastava riigiasutise poolt või eraettevõtete kaudu Vabariigi Valitsuse loal.

§ 2. Majanduseministeeriumil on Vabariigi Valitsuse otsusel õigus rukki hinna reguleerimiseks ja riigi rukkitagavarade värskendamiseks osta põllupidajailt nende omakasvatatud ja omavajadusest ülejäävat rukist — Vabariigi Valitsuse poolt määratud hinnaga. Talundite rukki omavajaduse määrab Vabariigi Valitsus.

§ 3. Põllupidajailt, kes riikliku ostu puhul soovivad müüa riigile rukist, võib Majanduseministeerium nõuda andmete esitamist rukki külvi-pinna, saagi, rukki omatarviduse ja talundi toidul olevate inimeste arvu kohta. Samuti võib Majanduseministeerium teha põllupidajaile muid rukkistuga seoses olevaid korraldusi, kusjuures ta võib panna nende korralduste edasiandmise ja muude kohapealsete ülesannete täitmise vastavatele omavalitsustele.

§ 4. Majanduseministeerium võib müüa riigi poolt kokkuostetud rukist Vabariigi Valitsuse poolt määratud hinnaga nii sise- kui välismaale.

§ 5. Juhul, kui kaubalepingutega on Eesti teravilja väljaveole antud soodustusi, sünnib soodustusealuse teravilja väljavedu Majanduseministri loal. Viimane võib siduda antud luba tingimusega, et peale soodustusaluse teravilja koguse müüakse välismaale teatud kogus samat eesti teravilja ilma soodustuseta või mingit muud eesti teravilja.

§ 6. Juhul, kui eelmises paragrahvis (§ 5) seatud tingimustel ei leidu nisu eksportijat, võib Majanduseministeerium Vabariigi Valitsuse otsusel osta põllupidajailt nende omakasvatatud ja omavajadusest ülejäävat nisu ja müüa see nisu välismaale. Ostu- ja müügihinnad, samuti talundite nisu omavajaduse määrab Vabariigi Valitsus.

Eelmise lõike alusel teostatavale nisu ostule kohaldatakse § 3 eeskirjad.

§ 7. Põllupidajat, kes esitas § 3 põhjal nõutud andmed ebaõigelt või kes müüs riigile mitte omakasvatatud rukist või nisu, karistatakse arestiga mitte üle kolme kuu või rahatrahviga mitte üle 500 krooni.

§ 8. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega ja samast ajast kaotab maksvuse Teravilja kaitseseadus (RT 56 — 1930).

Tallinnas, 10. augustil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majanduseminister.

589. Maanteede seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 10. augustil 1934.

I.

Maanteede seaduse (RT 48 — 1928) §§ 35, 49 ja 55 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 35. Teede ja sildade projektimist ja ehitamist toimetatakse Teedeministeeriumi poolt antud tehniliste juhtnööride järgi.

Teedeministeeriumi maanteede valitsusel on õigus teostada tee sihi ajamise ja materjali võttekohtade uurimise töid riigi- ja eramaadel. Selleks võib maanteede valitsus nendel maadel ette võtta teesihi mõõtmisi, loodimisi, puude ja põõsaste maharaiumisi, tähistada teesihti vaiadega ning kõrvaldada teesihiilt kõiki sihiajamistöid takistavaid esemeid.

Tee sihi ajamise ja materjali võttekohtade uurimise läbi eramaaomanikkudele tekitatud kahjud tasutakse Maanteede seaduse § 12 ette nähtud korras ja alustel.

§ 49. Juhtudel, kui tee ääres ettevõetavate ehituste, veepaisutamiste ja kaevamiste tagajärjel on karta tee maa-ala sissevajumist, uhtumist, või hädaohtu liiklemisele, on ajutised maavalitsused kohustatud need tööd seisma panema ja tegema kindlustusi kaevajate, ehitajate või veepaisutajate arvel, kui kaevajad ajutise maavalitsuse poolt antud tähtajal seda ise ei tee. Kulud seks nõutakse sisse administratiivkorras.

Maanteede valitsusel on õigus paisu omanikkudelt nõuda tee suhtes hädaohtlikult paisutatud veepinna alandamist.

§ 55. Teedeministril on õigus anda tarvilikke määrusi teede tarvitamise ning liikumisvahendite ja nende registreerimise kohta.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 10. augustil 1934.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

P. Lill
Teedeministri k.t.

590. Sadamamaksude seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 10. augustil 1934.

I.

Sadamamaksude seaduse (RT 18 — 1931) § 8 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 8. Laevadele laaditavalt või neilt lossitavalt kaupadelt võetakse kaubakäsitajalt:

- 1) kaubamaksu ja
- 2) jäälohkujamaksu.

Neid maksusid võetakse kaubadokumentide põhjal kauba kaalu, kantmöödu või üksuste arvu pealt. Kui kaubadokumentides puuduvad täpsed andmed kauba kaalu, möödu või üksuste arvu kohta või tähendatud andmed ei ole küllalt usalduseväärsed, siis toimetatakse kaupade ülekaalumist, -mõõtmist või -lugemist. See ülekaalumine, -mõõtmine ja -lugemine toimub kaubakäsitaja kulul, kui selle põhjuseks on täpsete andmete puudumine kaubadokumentides, samuti ka kui need andmed pole küllalt usalduseväärsed ning kui ülekaalumisel, -mõõtmisel või -lugemisel selgub, et dokumentides märgitud kaal, mõõt või arv on üle 5% vähem tõelisest kaalust, möödust või arvust; samuti tasub kaubakäsitaja ülekaalumise, -mõõtmise ja -lugemise kulud ka siis, kui ülekaalumine, -mõõtmine või -lugemine on võetud ette muudel põhjustel ning kui selgub, et kaubadokumentides tähendatud kaal, mõõt või arv on üle 5% vähem tegelikust kaalust, möödust või arvust.

Erandina Eesti sadamate vahel üksikutel regulaarsetel laevaliinidel ühendust pidavate laevadega veetavatelt kaupadelt võib võtta kaubamaksu ühekordselt terve navigatsiooni aja eest, kusjuures ei ole nõutav kaubadokumentide esitamine kauba kaalu, kantmöödu või üksuste arvu kohta.

Jäälõhkuja maksust on vabastatud kaubad, mida veetakse § 6 nimetatud laevadel, samuti ka § 9 loendatud kaubad.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 10. augustil 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

P. Lill
Teedeministri k.t.

Vabariigi Valitsuse poolt 10. augustil 1934 vastu võetud **591. Õppeasutistes riigikaitsealase kasvatuse ja õpetuse korraldamise määrus.**

Alus: Kaitseväeteenistuse seaduse § 6 (RT 43 — 1926).

§ 1. Õppeasutistes õppiva noorsoo riigikaitsealase kasvatuse ja õpetuse eesmärgiks on anda noorsoole meelsust, võimisi ja oskusi, mis looksid soodsad eeltingimused kaitseväge juhtkonna ettevalmistamisele ja oleksid aluseks kogu rahva tahte kasvatusele aktiivses riigikaitse vaimus.

§ 2. Õppeasutiste juhatajad, õpetajad ja õppenõukogud on kohustatud toimima oma ülesannete täitmisel ja korraldama õppe- ja kasvatustööd õppeasutistes sellaselt, et need alad, kus valgustatakse riigikorralduse mõistega seoses olevaid küsimusi ja mille kaudu lähemalt mõjutatakse noore kodaniku tunnete ja ilmavaate kujunemist ja arendatakse noorte füüsilisi võimeid, moodustaksid ühise ideelise terviku riigikaitsealase kasvatuse ja õpetuse põhimõtetega ja sihtidega. Õppeasutise üldine kasvatus peab looma soodsad eeldused riigikaitsealaseks kasvatuseks ja õpetuseks ja koos viimasega arendama noori füüsiliselt tugevateks, moraalselt tublideks ja kohusetruudeks riigikodanikkudeks.

§ 3. Riigikaitsealine kasvatus ja õpetus õppeasutistes on sunduslik kõigile Eesti Vabariigi kodakondsusse kuuluvatele meesõpilastele, alates sundusliku algkooli viiendast õppeaastast (klassist) kuni kõrgema õppeasutise lõpetamiseni.

Õppeasutiste õppenõukogudel ja kõrgemate õppeasutiste valitsustel (juhatusel) on õigus vabastada õpilasi kooliarsti või arstide komisjoni ettepanekul neist õppustest, mille kaastegemist ei võimalda õpilase tervislik seisukord.

§ 4. Riigikaitsealine kasvatus teostatakse kõigis õppeasutistes ühenduses õppeasutise üldise kasvatusega; riigikaitsealist õpetust antakse ja õppusi teostatakse eritundidel kogu õppeaasta vältel:

- 1) algkooli V ja VI kl., täienduskoolides, tööstus-, majapidamis-, põllutöö- ja muudes kutsekoolides, kus õppetegevus kestab pärast sundusliku algkooli lõpetamist kuni kaks aastat — 2 tundi nädalas;
- 2) gümnaasiumides, pedagoogiumides, tehnikumis, keskkoolides, tööstus-, majapidamis-, põllutöö- ja muudes kutsekoolides, kus õppetegevus kestab pärast sundusliku algkooli lõpetamist kolm aastat ja rohkem — 2 tundi nädalas ja kevadel 10 eripäeval kooli õppetöö lõpul.

Kevadise eripäevade õppusest on vabastatud keskkoolide kolme esimese klassi ja p. 2 nimetatud kutsekoolide esimese klassi õpilased, kuid tarbekorral Hariduse- ja sotsiaalminister võib laiendada kokkuleppel kaitseväge juhatajaga kevadise eripäevade õppust ka eelnimetatud klasside õpilaste kohta ning kevadise eripäevade õppuse viia sisse ka nendesse kutse- ja täienduskoolidesse, kus õppetöö kestab vähem kui kolm aastat.

Eripäevade õppuste korraldamise aeg määratakse kindlaks ministeeriumi poolt, kellele õppeasutus allub, kokkuleppel kaitseväge juhatajaga.

§ 5. Riigikaitsealise kasvatuse ja õpetuse korraldamine kõrgemates õppeasutistes toimub erimääruste alusel.

§ 6. Riigikaitsealise õpetuse teostamisel iga klassi õpilased moodustavad õppegrupi. Kui õpilaste arv klassis on 25 ja rohkem, siis sarnaseid klasse tuleb poolitada ja moodustada kaks õppegruppi. Kui õpilaste arv klassides on alla 10, siis sarnaseid klasse, välja arvatud esimene klass, võib ühendada kahe kaupa.

§ 7. Riigikaitsealist õpetust õppeasutistes teostavad riigikaitsealise õppuse instruktorid.

§ 8. Instruktoriteks § 4 p. 2 loetletud koolides on tegelikus kaitseväeteenistuses olevad ohvitserid, kes on lõpetanud riigikaitsealise õppuse instruktorite kursuse ja omandanud vastava kutse.

Tegelikus kaitseväeteenistuses olevate ohvitseride puudusel võivad kaitseväge juhataja nõusolekul instruktoriteks § 4 p. 2 loetletud koolides olla ka õpetaja kutsega isikud, kui nad on reservohvitserid ja on lõpetanud riigikaitsealise õppuse instruktorite kursuse ning omandanud vastava kutse. Eesõigus instruktorite kohtade saamisel, võrreldes teiste õpetaja kutsega isikutega, on nendel reservohvitseridel, kes on lõpetanud kõrgema õppeasutise kehalise kasvatuse alal.

§ 9. Instruktoriteks § 4 p. 1 loetletud koolides on tegelikus kaitseväeteenistuses olevad ohvitserid ja üleajateenijad allohvitserid (viimased võimalikult keskkooli haridusega), kes on lõpetanud riigikaitsealise õppuse instruktorite kursuse ja omandanud vastava kutse.

Peale eelpool nimetatute võivad § 4 p. 1 loetletud koolides instruktoriteks olla reservohvitserid, keskkooli haridusega reservallohvitserid ja õpetaja kutsega isikud, kes omavad sõjalist ettevalmistust vähemalt kaitseväe õppeüksuste programmi ulatuses, kui nad on lõpetanud riigikaitsealise õppuse instruktorite kursuse ning omandanud vastava kutse.

Elmises lõigus tähendatud isikute puudusel tarbekorral algkoolide jaoks valmistatakse ette riigikaitsealise õpetuse tunniandjaid algkooli õpetajatest selleks korraldatud erilistel kursustel, kus neile antakse sõjalisi teadmisi vähemalt kaitseväe õppeüksuste programmi ulatuses.

§ 10. Riigikaitse õppuse instruktorite kursuse ja algkooliõpetajatele korraldatavate erikursuste õppekavad töötab välja kaitseväge staap. Need kavad kinnitab ja paneb maksma Hariduse- ja sotsiaalminister kokkuleppel kaitseväge juhatajaga.

Riigikaitse õppuse instruktorite kursuse lõpetajad pärast üheaastast õpetamise praktikat, kui nad on töötanud rahuldavate tulemustega, kinnitatakse riigikaitse õppuse instruktori kutses Hariduse- ja sotsiaalministri poolt Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsuse ettepanekul.

§ 11. Riigikaitse õppuse instruktorid ja tunniandjad valitakse kaitseväge staabilt esitatud kandidaatide hulgast, kusjuures valivale asutisele esitatakse vähemalt kaks kandidaati. Valitud kandidaate kinnitab ametisse õppejõude kinnitav vastav asutis.

§ 12. Riigikaitse õppuse instruktorid ja tunniandjad vabastatakse ametist õppejõudude kohta maksvate seaduste ja määruste alusel. Peale selle riigikaitse õppuse instruktorite ja tunniandjate vabastamine võib toimuda teenistuse huvides Hariduse- ja sotsiaalministri poolt kaitseväge juhataja ettepanekul. Instruktorite ametist vabastamise juhtudel kuulatakse ära kaitseväge staabi arvamine.

Tegelikus kaitseväeteenistuses olevad riigikaitse õppuse instruktorid kuuluvad tagasikutsumisele kaitsevärke vastavates teenistusseadlustes ette nähtud korras.

§ 13. Riigikaitse õpetuse kavad ja juhendid koostab kaitseväge staap. Need kavad kinnitab ja paneb maksma minister, kellele õppeasutis allub, kokkuleppel kaitseväge juhatajaga.

§ 14. Riigikaitse õpetuse teostamiseks vajalikud ruumid ja õppeplatsid mureseb riigi õppeasutistes — ministeerium, kellele õppeasutis allub, teistes õppeasutistes — õppeasutise ülalpidaja.

Õppeabinõudega, relvadega, kaitseväge määrustikkudega ja eeskirjadega ning muude vajalikkude käsiraamatutega varustab õppeasutisi Hariduse- ja sotsiaalministeerium kokkuleppel kaitseväge juhatajaga, milleks Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi eelarvesse võetakse vastav krediit. Riigikaitse õpetusega seoses oleva eelarve osa koostamisel kuulatakse ära kaitseväge juhataja arvamine.

Kevadise eripäevade õppuse teostamiseks määrab kaitseväge juhataja kaitsevæst vajalikul arvul abiõppejõude ning võimaldab tasuta kasutada kaitsevæ õpperuume, õppevälje, laskeradu ja õppeabinõusid.

§ 15. Tasu tundide eest riigikaitse õppuse instruktoritele, ühisel alusel teiste õppejõududega, maksavad asutised, kelle kanda on vastava õppeasutise õpetajate palgad. Hariduse- ja sotsiaalministeerium kannab kõik kevadise eripäevade õppusega seoses olevad kulud, maksab riigikaitse kasvatus- ja õpetuse nõuniku palga, tasub sõidu- ja päevarahad Ametisõitjate tasu seaduse alusel ja maksab sõidukulud nendele riigikaitse õppuse instruktoritele, kes täidavad õppeülesandeid mitmes õppekeskuses asuvates õppeasutistes.

Peale selle Hariduse- ja sotsiaalministeerium maksab tegelikus kaitsevæeteenistuses olevatele ohvitseridele, kes on läkitatud Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi, korteri-, kütte- ja valgustusraha, ümberpaigutuse ja muud rahalised tasud, mis ohvitserid on õigustatud saama vastavate seaduste ja seadluste alusel, välja arvatud kraami- ja relvvarustus, mis antakse Kaitseministeeriumi poolt.

§ 16. Riigikaitsealise kasvatuse ja õpetuse teostamise juhtimine ja kontrollimine toimub õppeasutiste üldises juhtimise ja kontrollimise korras, eriti aga riigikaitsealise kasvatuse ja õpetuse nõuniku kaudu, kelle peale Hariduse- ja sotsiaalministeerium võib panna ka kehalise kasvatuse kontrolli teostamise õppeasutistes.

Kaitsevägede juhataja poolt läkitatakse Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsuse käsutusse Hariduse- ja sotsiaalministri nõusolekul kõrgema sõjakooli lõpetanud ohvitser määramiseks riigikaitsealise kasvatuse ja õpetuse nõuniku kohale.

Riigikaitsealise kasvatuse ja õpetuse nõunikul on riigikaitsealise õppuse instruktorite suhtes koolinõuniku õigused ja tegelikus kaitseväeteenistuses olevate instruktorite suhtes peale selle veel väeosajärgsete õigused.

§ 17. Kevadise eripäevade õppuse ettevalmistamist, juhtimist ja kontrolli kohtadel teostavad kaitseringkondade ülemad oma piirkonda kuuluvates õppekeskustes Hariduse- ja sotsiaalministri kinnitatud juhendite alusel. Kaitseringkondade ülematel on õigus jälgida kogu õppetöö kestel riigikaitsealise õppuse teostamist oma piirkonda kuuluvates õppeasutistes ja instruktoritele anda juhatusi õppustel ilmsiks tulnud puuduste kõrvaldamiseks.

§ 18. Kaitsevägede juhatajal on õigus Hariduse- ja sotsiaalministri nõusolekul suvisel õppetöö vaheajal kutsuda riigikaitsealise õppuse instruktooreid kaitseväge laagritesse juhtimise harjutuste läbivõtmiseks, kusjuures käsutus- ja tagavaraväes seisvate ohvitseride ja allohvitseride laagritööst osavõtmine toimub Kaitseväeteenistuse seaduses ette nähtud normide arvel. Laagripäevarahad ja sõidukulud sel puhul kannab Kaitseministeerium.

§ 19. Hariduse- ja sotsiaalministeerium kokkuleppel kaitsevägede juhatajaga korraldab aeg-ajalt suvise õppetöö vaheajal riigikaitsealise õppuse instruktoritele täienduskursusi nende sõjaliste teadmiste värskendamiseks ja õpetamisoskuse arendamiseks. Kursustest osavõtjate instruktorite nimestiku koostab riigikaitsealise kasvatuse ja õpetuse nõunik. Kursuse korraldamisega seoses olevad kulud kannab Hariduse- ja sotsiaalministeerium.

§ 20. Käsutus- ja tagavaraväes seisvad riigikaitsealise õppuse instruktorid, kes korralikult sooritavad juhtimisharjutuste praktika kaitseväge laagrites ning edukalt täidavad õppeülesandeid ohvitseridele ja üleajateenijatele-allohvitseridele korraldatud õppustel väeosades, võivad saada kõrgendatud auastmes vastavates seadlustes ette nähtud määral ja kindlaksmääratud aja väljateenimise järele.

§ 21. Käesolev määrus hakkab maksma 1. augustil 1934.

Käesoleva määruse maksamahakkamisega kaotab maksvuse Vabariigi Valitsuse poolt 8. mail 1930 vastu võetud Riigikaitsealise kasvatuse ja õpetuse korraldamise ja kontrollimise määrus õppeasutistes (RT 39 — 1930).

Peaminister K. Päts.

Hariduse- ja sotsiaalminister N. Kann.

Kaitseminister P. Lill.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

592. Maanteede ja sildade jaoks riigimetsadest antavate metsamaterjalide hinna määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 10. augustil 1934.

Alus: Maanteede seaduse § 28 (RT 48 — 1928).

I.

§ 1. Avalikkude üldkulul ehitatavate ja korrashoitavate teede, sildade, truupide, parvede ja nende päraldiste, kilomeetripistide, teenäitajate ja käsi-puude jaoks ja muudeks teede ehitamisega ja korrashoidmisega ühenduses olevateks otstarveteks antakse riigimetsast metsamaterjale taksihinnaga, kusjuures ülestöötamise ja väljaveo kulud tasutakse eraldi.

§ 2. Metsamaterjale antakse Teedeministeeriumi või omavalitsuse-asutiste poolt esitatud nõuetes ette nähtud hulgal ja mõõtudes.

§ 3. Käesoleva määruse põhjal saadud metsamaterjale tarvitatakse ainult Maanteede seaduses ette nähtud otstarveteks.

§ 4. Saadud metsamaterjalide eest tasutakse kannuraha väljaveoloa saamisel. Materjalide väljavedu võimaldatakse ka enne ostuhinna tasumist, kui selle tasumine kindlustatakse. Niisugusel korral peab ostuhind tasutud olema hiljemalt 1 aasta jooksul, arvates väljaveoloa väljaandmise päevast. Valmismaterjalide ülestöötamise, veo- ja muud kulud tasutakse enne materjali üleandmist.

§ 5. Kuni 1. aprillini 1934 tasumata metsamaterjalide hinna tasuvad omavalitsused hiljemalt 31. märtsiks 1935.

§ 6. Avalikkude erakulul ehitatavate ja korrashoitavate teede jaoks antakse § 1 nimetatud otstarbeks metsamaterjale teede korrashoidjale kohaliku müügihinna harilikel metsamüügi tingimustel § 2 kohaselt esitatud nõuete peale.

§ 7. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Maanteede ja sildade jaoks riigimetsadest antavate metsamaterjalide hinna määrus (RT 27 — 1929).

II.

§ 8. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Peaminister K. Päts.

Teedeministri k.t. P. Pill.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

593. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 7. augustil 1934 vahetati Tallinnas Eesti-Läti vahelise veterinaarkonventsiooni (RT 54 — 1934 art. 456) ratifikatsiooni kirjad.

Vastavalt enda artikli 13 eeskirjale astub konventsioon seega jõusse 22. augustil 1934.

Tallinnas, 8. augustil 1934.

Välisminister Jul. Seljamaa.